

Skrivet om DUBADOWN

DUBADOWN - KILLING US, (I-Ration Records 2005) 10 av 10

Med klassisk reggaematik, bedjande körer och en varm produktion som doftar asfalt och ärlighet kräver och förtjänar Göteborgs skärgårds stolthet en plats i den svenska reggaeens finrum.

Samtidigt som bandet inte på något sätt kompromissar på sina rötter och sin kärlek till reggaen känns det som att "Killing Us" faktiskt skulle kunna tilltala bredare massor, om det nu bara varit sommar. Marley-ska associationer känns inte sällan nära i en ljudbild där melodier är tydliga och starka, där djupet i sångare Jonathans röst lever i symbios med skör körsång, och där saxofon och trumpet propsar på uppmärksamhet.

På "Killing Us" finns en bredd man sällan upplever hos ett band som helt tydligt vet var de är och vart de är på väg. Jämte andra är "Bad Groove" ren och rak reggae av högsta kvalitet, på "Why Do I" skruvar man upp tempot och jag tar på mig dansskorna, och på sistaspåret "Göte Max" tar man Kung Kodums Nicolas Rodriguez till hjälp när man blandar engelska med skånska. Att ta reggaen och att i ordets sanna bemärkelse göra den till sin egen är en styrka Dubadown nu verkligen delar med I-Ration-bröderna och systrarna Kultiration. Dragspel och mandolin bidrar till djup i en skärgårdsreggae som är levande, som skapar sina egna ramar, en reggae som inte fastnar i förlegade genrebeskrivningar.

De senaste dagarna, de senaste veckorna har "Killing Us" flitigt gjort sitt jobb i att övertyga mig om hur Dubadown vuxit från ett band i mängden till bland det finaste svensk reggae idag kan stoltsera med. "Killing Us" är ett måste.
// Johan Egger, SkaWars, 2005-11-02

Dubadown :: Killing Us I-Ration | www.i-ration.se 5 av 6

Svenske selskab **I-Ration** udgiver normalt kun reggae musik sunget på svensk, men alligevel er der blevet plads til debutalbummet *Killing Us* fra svenske **Dubadown**, som er det første album fra selskabet som er udgivet på engelsk. *Killing Us* viser hvorfor det er at svenskerne har haft succes med bands som **Abba**, **Roxette** og **The Cardigans**. De kan altså et eller andet derover på den anden side af sundet når det gælder om at begå sig internationalt – og **Dubadown** kunne lige så godt blive de næste internationalt store band fra Sverige.

Killing Us er et reggae album fra et band som tager det bedste fra **Steel Pulse** og blander det med det bedste fra **Big Mountain**. Tag for eksempel den fede sang *No Tears*. De tørre stemmer fra sanger Jonathan og Sveriges svar på **I-Trees**: Mimi Terris, Elsa Hedberg and Venessa Liftig passer perfekt til den tunge lyd fra den solide rytme sektion fra Dubadown, men det er helt sikkert numrene *Higher* og *Killing Us* som begår sig bedst på albummet.

Killing Us er et godt album from passer ind hos en hver plade samlere som kan lide musik som er af høj kvalitet. Og hvis du var til **Big Mountain** og **Steel Pulse** så vil du også holde af **Dubadown's** lyd.

Swedish label **I-Ration** usually releases Swedish sung reggae – but they have given **Dubadown** studio time to release an album in English, which also stands a better chance internationally if they decide to go that way. The debut album *Killing Us* from **Dubadown** shows exactly why Swedish bands such as **Abba**, **Roxette** and **The Cardigans** have made it internationally. Sweden just has that little something that makes it an international musical success – and **Dubadown** might as well be the next international band from Sweden.

Killing Us is a high end reggae album from a band, which takes the best from **Steel Pulse** and mixes it up with the best from **Big Mountain**. Take for instance the great song *No Tears*. The dry voices of singer Jonathan Sandberg and Sweden's version of the **I-Trees**: Mimi Terris, Elsa Hedberg and Venessa Liftig fit perfectly with the heavy sound coming from cool rhythm section of **Dubadown**. The songs that really stands out on the album is without a doubt the opening song *Higher* and the title track *Killing Us*.

Killing Us is a great album – that easily fits into any record collector who likes reggae music when it's very high quality. If you where into **Big Mountain** and **Steel Pulse** you will also be able to enjoy **Dubadown** as a very talented and good reggae band

---

// Jonas Bæk, ReggaeXplosion.dk, 2005-12-22

Dubadown – Killing Us (I-ration) 8 av 10

8

Jag har gått och väntat på att Dubadown skulle få släppa sitt första album på Skåne-bolaget I-ration. Nu är det dags. Med 'Killing us' känns det som att göteborgarna har hittat hem.

Mycket har hänt sedan det självbetitlade minialbumet släpptes förra sommaren. Den åtta man starka orkestern har utökats med tre körsångare, bland med den begåvade singer/song-writern Vanessa Liftig. Och naturligtvis svänger det bättre än någonsin. Med 'Killing us' knuffar Dubadown baktaktskronorna från skivbolagskollegorna Kultirations huvuden.

Låtar som 'Why do i' och 'Bad Groove' är stenhårda dansnummer, med dub-gitarrer och fett blås. Om Kultiration är allvarliga profeter är Dubadown ett sorglöst kollektiv, som visserligen kan kasta en gatsten mot media - 'Babylons förlängda arm' - eller brobyggande kommunpolitiker i Göteborgs skärgård (i den märkliga protestsången 'Islands') men som mest av allt tycks vilja få världen att dansa.

Låttips: 'Bad Groove' och 'Islands'

// **Andreas Hedberg, metica.se, 2005-11-16**

Ytterligare en imponerande svensk reggaedebut

"Andra bandet jag ser är Dubadown från Göteborg. Med sin välspelade, melodiska och tunga rootsreggae imponerar de på mig. Snart kommer debutplattan. Håll utkik!". Så skrev jag om Dubadowns uppträdande på Uppsala Reggaefestival i somras. Nu är fullängdsdebut här och den låter bra! *Killing us* heter den och den är utgiven på lilla, sympatiska och spännande svenska reggaeskivbolaget I- Ration Records. Dubadown är ett elva personer starkt band; åtta killar och tre körande tjejer (hej I-Threes!). De flesta i bandet kommer från Göteborgs skärgård. Körandet är snyggt och sker i alldeles lagom utsträckning. Instrumenteringen är utmärkt och i sången finns inget att klaga på.

Som tidigare nämnts spelar Dubadown tung och melodisk rootsreggae som svänger rejält. Tur att inte grannarna kan se mig, de skulle nog undra om jag har en skruv lös när jag, på mitt eget sätt, rör min kropp till musiken! Rootsreggae dominerar, men även inslag av dub förekommer, och en hel ska-låt. Andra inslag som spanska darr-gitarrer, melankoliskt dragspel och lite jazz är ovanligt i sammanhanget men det fungerar alldeles utmärkt och bidrar till angenäm variation.

Mother earth, med sina new age-vibbar, för tankarna till Per Tjernberg-plattan *Universal riddim*. I *Göte max* toastas det mycket snyggt. *No tears* är en av skivans bästa låtar. Det är en luftig kärlekssång med vacker och självklar melodi. I låten blir Dubadown Sveriges svar på lover's rock-stjärnan Gregory Isaacs.

Texterna är socialt medvetna och avhandlar bland annat vapenindustri, homofobi och kärlek. Hur många kristna artister skriver om de två första ämnena? Det är tyvärr alltför få av någon anledning.

Den svenska reggaescenen må vara liten och ganska okänd för den breda massan men den mår bra och håller hög kvalitet. Bara detta är Beatsquad, Bröder Glöder och nu Dubadown, släppt fina fullängdsdebuter. Upptäck!

// **Markus Hillbom, Musiklivet.com, 2005-10-24**

Reggae:

Dubadown - Killing us (I-ration Records) 4 av 6

Göteborgsbandet Dubadown spelar en version av reggae som är ganska märklig. Ytligt sett har den alla reggaens attribut och känns ganska ordinär. Men börjar man lyssna lite noggrannare märker man snart att det är något i grunden som inte stämmer, det vill säga inte känns reggae alls. Det är dock en osäkerhet som inte har någon större betydelse, åtminstone inte negativt. Jämfört med förra årets självbetitlade debut är *Killing us* ett klart steg framåt. Den här gången är det jämnare, distinktare och bättre producerat. Dessutom ger små inslag av exempelvis jazz en extra krydda. Reggae eller inte - intressant låter det i alla fall och bådär för en intressant fortsättning.

// **Andreas Jakobsson, Gefle Dagblad, 2005-12-30**

Dubadown – Killing Us 3 av 5

Bolag/Distributör I-Ration/CDA Utgivningsår 2005 Genre Reggae, Reggae

En smärtfri kulturkrock Kommer någon ihåg de småländska rastafarikidsen från Nilecity 105,6?

Boomshackalack, rabbadabb! Det var grejer det. Där satt de, på en från början helt intetsägande radiostation, och förvandlade studion till ett folkhemska Jamaica. Killinggänget gjorde stor satir om en kulturkrock utan dess like, något som man verkligen inte kan anklaga Dubadown för att ha gjort på debuten "Killing us".

Första gången jag lyssnade på "Killing us" slog det mig hur proffsigt genomarbetad den var. En slick produktion som har tagit med det mest väsentliga och skrapat bort allt onödigt tjafs. Det här är old school utan några tecken på förnyelse, vilket både har sina för- och nackdelar. Den stora portionen av historisk trygghet får mig att bekvämt lyssna vidare, men Dubadowns ovilja att gå sin egen väg kan emellanåt ge "Killing us" en smält opersonlig stämpel.

Det går inte att komma ifrån kulturkrocken när det gäller svensk reggae. Även ifall kulturer från alla håll och kanter ständigt svetsas samman ses engelskspråkig svensk reggae som något udda i världen. **Stephen Malkmus** funderade till exempel helt allvarligt att döpa sin första soloplatå till "Swedish reggae". Bara det. Men om vi kan lyckas utomlands med angloamerikanska musikkopior som **The Hives** och **The Soundtrack Of Our Lives** har Dubadown med dess utpräglade rootsreggae all anledning att leta sig vidare, och kanske till slut nå sina musikaliska rötter på kartan. Inte för att jag tror att det någonsin kommer hända, men man kan ju alltid få fantisera. Och på tal om att fantisera låter Dubadown som bäst när man släpper blicken från den höstfrostiga utsikten här hemma, tar ett djupt andetag och sluter ögonen. Helt plötsligt befinner man sig i en gravt sliten replokal någonstans i Kingston. Året är 1973 och **Bob Marley** har precis släppt "Catch a fire", men här i replokalen svajar **Jonathan Sandberg** fram och tillbaka med varningar om att "-*Babylon's closin' in*". Lite senare byts politiska ställningstaganden till ett stort hämningslöst skapartaj, och festsugna förbipasserare bjuds in till Dubadowns barack med toner från "Why do I". Själv är jag för bekväm för att ta mig an den allt hetsigare dansen, men jag stannar ändå kvar i lokalen för att ta del av värmen till musiken. Sedan vaknar jag till, och känslan är som bortflugnen.

När Dubadown är som bäst fungerar deras musik som en tidsmaskin, men då vill det till att man tar sig den tiden som bandet kräver av lyssnaren. Det är upp till dig

// **Daniel Magnusson, Musiklandet.se, 2005-12-01**

Dubadown – Killing Us, I-Ration 2005. 3 av 5

Efter tre genomlyssningar vet jag fortfarande ingenting..

De skriver själva att de inte är några reggaeafantaster och att de startades "som ett skämt". De har rätt i att det låter lite som några som suttit och lyssnat lite på Bob Marley-platta och sedan tyckt det lät jäkligt fränt och gjort något liknande.

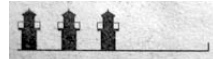
Jag vet inte riktigt om jag gillar det, på ett sätt känns det lite plastigt, lite som om de försöker efterapa det de hört. Å andra sidan så blir det ett skönt sound, när de inte är så inkörda i hur det "ska låta". En annan aspekt är ju att det är grymt coolare att göra en skiva som man, efter tredje genomlyssningen, inte vet om man gillar eller inte. Det finns ju de som man vet efter några takter hur skivan är, men inte med Dubadown.

Dubadown består av 10 medlemmar, varav merparten kommer från Göteborgs skärgård och detta kan också bidra till det svårplacerade soundet. Skivan är inspelad i både Rubadub studio i Stockholm och den gamla proggstudion Nacksving i Göteborg. Att Dubadown lirat på både Göteborgs och Uppsalas reggaefestival förvånar inte, och säkerligen kommer de bli inbjudna igen, om publiken har lika svårt att avgöra om de ska skrika av glädje eller av något annat. I min spelare får skivan snurra några varv till, "älskar, älskar inte, älskar, älskar inte, älskar, älskar inte, älsk"..

// **Anton Klepke, muzic.se, 2005-11-13**

DUBADOWN Killing Us (I-RATION)3 av 5

>**Reggae**. I skaran göteborgare som önskar att de fötts en massa mil åt sydväst känns Dubadown egentligen rätt standard. Roots, lite rocksteady och dancehall med texter om Moder Jord och politik hör till genren, liksom. Men med skönt blås, ett fett organiskt gung och en del riktigt bra låtar som Bad Groove väger de faktiskt till och med upp sin något anonyme sångare. Man ska bli glad och varm i magen av bra reggae. Det har Dubadown fattat.

// **Kalle Malmstedt, Göteborgs-Posten, 2005-10-19**

DUBADOWN - Killing us " (I-ration records) 3 av 5

På 1970-talet bildade kollektiven proggband och sjöng om hur världen skulle förvandlas i vänsteranda. I dag verkar det vara samhällskritik till karibiskt sväng som gäller. På senare år har kollektiven Snapphaneklanen och Gusto släppt sådana skivor, förutom Promoos och Timbuktus framgångar i genren. Dubadown står sig hyfsat bra i konkurrensen. Detta 10 medlemmar starka kollektiv från Göteborgs skärgård gör glad musik med tänkvärda texter. Bland medlemmarna märks Vanessa Liftig som sjöng på Embees soloskiva Tellings från Solitaria häromåret. Och bland gästartisterna finns gamla Dag Vag-medlemmen Zilverzurfarn. Trevligt gung som fyller sin plats i högtalarna, men inte dröjer sig kvar någon längre tid i öronen. Bäst är solskensreggaen No tears och skabetonade Why do I.

// Jonas Brefält, Värmlands Folkblad, 2005-10-21

Singel: Killing Us

Spår nummer 16: Dubadown Killing Us

Dubadown kommer från Göteborgs norra skärgård och med en naturlig självklarhet drar de den där mytiska reggaeslöjan över sitt djupa gung. Även om de live kan vara en svettig och pulserande partymaskin är *Killing Us* ett medvetet och eftertänksamt antikrigsdokument som sann reggaetradition. Alla stora reggaeartister behärskar bägge dessa lägen.

// Grooves CD nr 8, 2005

DUBADOWN

Killing Us

I-RATION/CDA

I-Ration Records fortsätter att gå i första ledet när svensk reggae alltmer breder ut sig över landet. Den här gången med två album, båda med band baserade i Göteborg.

Dubadowns debutplatta börjar riktigt bra. Inledande *Higher* är en otroligt driven låt med snygga detaljer, efterföljande titellåten är mer upptempo med en catchy refräng och det avslutande dubpartiet håller internationell klass. Låtmässigt hittar Dubadown inspiration hos Culture och sena Marley, soundet påminner om Style Scotts soloprojekt Dub Syndicate. Produktionen är utmärkt. Det är det tyngsta som I-Ration släppt hittills.

Men sedan lever resten av skivan inte upp till samma standard. Tyngden finns kvar men låtarna är blodfattiga, bas och trummor svänger på men det brister i utanpåverket. Visst har resten av skivan kvaliteter men hur jag än lyssnar så griper den inte längre tag i mig på samma sätt. Trots de två inledande hitsen kan jag inte låta bli att känna mig besviken.

// Isac Nordgren, Groove nr 9, 2005

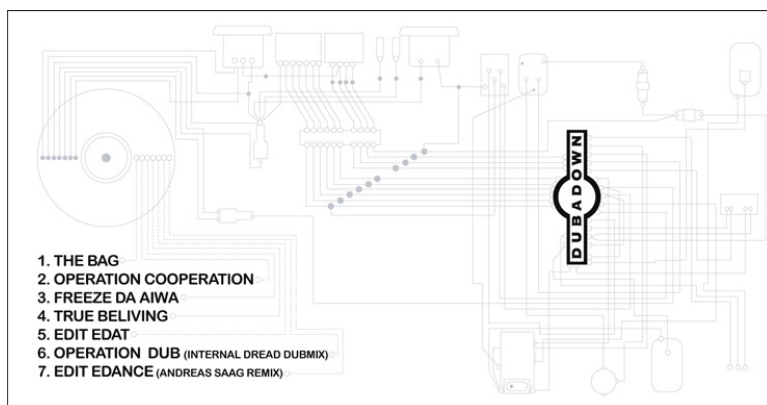
"Dubadown – Dubadown (Get Up 2004) 8 av 10

På pågarna från skärgårdens nyaste alster har man ställt Internal Dread bakom mixerbordet i klassiska Rub-a-dub studio i Stockholm. Resultatet har också blivit därefter. En fyllig och varm ljudbild som känns sådär snyggt svensk, som Rub-a-dub genom åren lärt oss att "svensk" låter fyller rummet med värme och jag nickar långsamt i takt till detta minialbums 7 spår. Precis som tidigare bär basen och det sakta svävande blåset musiken framåt, och precis som tidigare låter sångare Younis Qanoonis sådär snyggt och ärligt bedjande.

Första spåret "The Bag" skryter med klassisk reggaetakt, fylligt blås och snygga köror. Därpå följande "Operation Cooperation" är mörkare och tilltalar mig än mer med vacker melankoli och ett klassiskt budskap. Så här fortsätter det, och även om bandets musik alltid kan sägas vara medveten och melodios så visar Dubadown ändå upp ett brett spektra, något som de två avslutande spåren, "Operation Dub" och "Edit Edance", är lysande exempel på. På dessa två spår vidgar bandet sina vyer och visar lyssnaren att man behärskar också annat än den redan intrampade stigen. Jag har sagt det förut och jag säger det igen; Dubadown har något att säga dem som gillar svensk reggae, i Sverige, idag. Dubadown har något att säga mig."

// Johan Egger, SkaWars, 2004-06-21

"DUBADOWN - "Dubadown" (Get Up!)

Med en stor dos glädje och inspiration levererar Göteborgs norra skärgårds reggaestoltheter sin debutplatta innehållandes förvånansvärt "färdig" musik. Deras ungdomliga iver kompletterar en självlysande talang för att skapa mångfacetterade rytmer som på scen formligen pulserar och skvätter. På platta blir resultatet självklart mer kontrollerat, men ljudbilderna är ändå klart maffiga bakom Jonathan Sandbergs uppmanande sång. Dessutom har texterna även en uppskattad botten. Med livfullt blås, snortajt rytmsektion och lättynnade refränger är detta således en sommarpärla till platta. Så här gör man när man förvaltar ett muskarv på rätt sätt."

// Gary Andersson, Groove, juli 2004

"Svensk reggae på engelska" 3 av 5

Från göteborgs skärgård kommer Dubadown, ett åtta man starkt reggaeband med komplett blåssektion, baktakt i ryggmärgen, halvflummiga fredsbudskap och hela köret. De lyckas till och med konststycket att inte låta speciellt svenska (vilket är en fördel i en hyfsat konservativ genre som reggae) och när "Operation cooperation" ljuder i högtalarna och ger oss skön rootsreggae svävar man iväg över Atlanten och finner sig själv halvnaken på en jamaicansk sandstrand."

"Dubadowns självbetitlade debut(mini)album innehåller mycket av det man kan önska sig i genren och vi bjuds dessutom på en dancehall-version av den smått suveräna "Edit edat" signerad Andreas "Desha" Saag.

Dubadown ger oss svensk reggae, på engelska, av riktigt hög kvalitet."

// Alex Regné, Musiklandet, 2004-08-18

Dubadown

Dubadown är ett hela åtta man starkt reggaeband från Göteborg. Bandet kör en skön, mjukt svängande och medryckande reggae.

Det är modern reggae, avslipad från råheterna, men där själen och känslan finns kvar väl bevarad. Musikerna spelar tätt ihop på ett självsäkert sätt kommit av att man kan varandra och vet vad man gör.

Och så har man Jonathan Sandberg vid sångmikrofonen. Där finns en röst som passar reggae. Och så har vi det musikaliska. Perfekt.

Och så är det bara att beklaga att det är ett minialbum som Dubadown gett ut, även om det är bra längd på låtarna. Men fler låtar hade suttit fint.

//Lennart Göteson, DalaDemokraten

Ruggigt röjig reggae! Respekt!

Efter ett par lugna dagar tog festivalen fart igen på onsdagskvällen, och bjöd på röjig reggae. Många festivalbesökare fick troligen en längre utekväll än de räknat med.

Det var dags för lite dans i mitten på veckan, tyckte festivalledningen, och bjöd in gungvänliga Dubadown att röja loss på Filmbaren. De som tagit sig till Respekt för att diskutera film och äta gott i sofforna, fick prata högre eller ta sig en trappa ner när det åtta man starka bandet Dubadown drog igång vid halv elvatiden.

Sångaren Jonathan Sandberg (alias Younis Quadronis) inledde med att säga:

– Hoppas ni har sett mycket film, och att ni är redo för mycket dans!

Helt oemotståndlig reggae strömmade ut i lokalen, och efter tre låtar var utrymmet framför scenen ett stort gungande hav av människor. [...]

[...] I början av spelningen finns ett litet utrymme framför scenen som Jonathan Sandberg kommenterar:

– Det är ett åskådargolv eller ett dansgolv, ni får välja själva.

I takt med att låtarna leveras och publiken strömmar till är det tydligt att det är dansgolv man föredrar.[...]

[...] Kön ringlar lång utanför, det ser ut att bli en riktigt bra kväll.

// Christina Wagner, Draken - Göteborgs filmfestivals dagliga tidning, torsdag 3 februari

---

